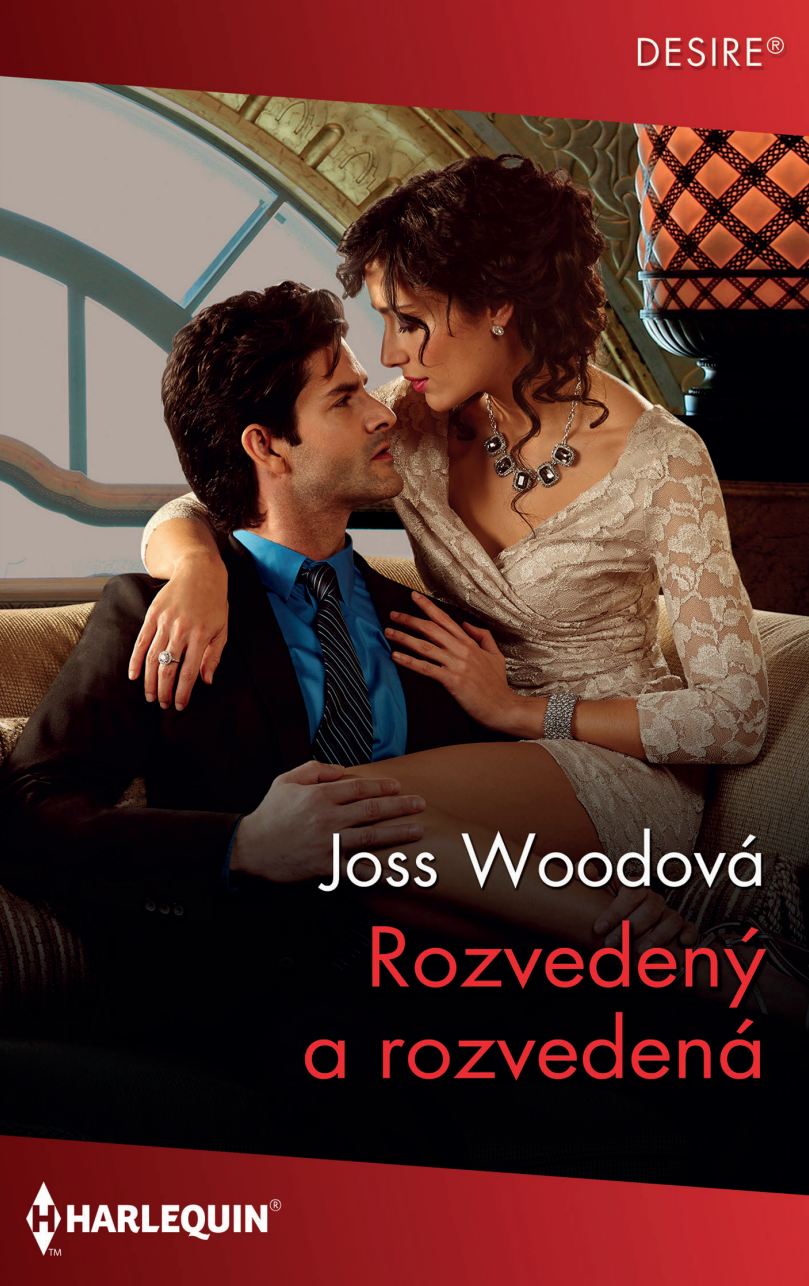

DESIRE®

A romantic couple is shown in a classic, ornate setting. The man, on the left, is wearing a dark suit, a bright blue shirt, and a striped tie. He is looking towards the woman with a gentle expression. The woman, on the right, is wearing a light-colored, lace-trimmed dress and is leaning towards the man, her hand resting on his chest. She is wearing a necklace and a bracelet. The background features a large window with a decorative frame and a lamp with a patterned shade. The overall mood is intimate and romantic.

Joss Woodová
Rozvedený
a rozvedená

 HARLEQUIN®
TM

JOSS WOODOVÁ

ROZVEDENÝ
A ROZVEDENÁ

PŘEKLAD

PAVLÍNA BUZKOVÁ

Milá čtenářko,

v červenci jsem Vám nachystal příběhy, které přímo volají po tom, abyste si našla klidnou chvíli někde venku na čerstvém vzduchu, posadila se s nimi do stínu a nechala se unášet do světů, kde plane vášně, svírají se srdce a emoce získávají vládu nad rozumem. Ano, tak to je, přestože všichni mužští hrdinové červencových titulů se pyšní chladnou logičností, neústupnou cílevědomostí a přesvědčením, že nejdůležitější je hlavně neztratit kontrolu nad svým životem! Asi se již usmíváte. Jak si lze udržet kontrolu nad svým životem, pokud ho opravdu žijeme, pokud se stýkáme s živými lidmi a pokud milujeme? V tu chvíli do něj vstoupí tolik proměnných, že nějaká představa kontroly vypadá jako pohádka pro děti.

Ať již tedy sáhnete po kterékoli romanci, věřím, že si četbu krásně užijete a že mé příběhy přispějí k pohodovému času Vašeho léta.

S láskou

Váš Harlequin

Joss Woodová

**ROZVEDENÝ
A ROZVEDENÁ**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Back in His Ex's Bed

První vydání:
Harlequin Books, 2020

Překlad:
Pavína Buzková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2020 by Joss Wood
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2021
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN 978-83-276-6582-9 (EPUB)
ISBN 978-83-276-6583-6 (MOBI)
ISBN 978-83-276-6584-3 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Beah Jenkinsonová vystoupila z černého taxíku před nazdobeným vchodem do Claridge's. Byla vděčná za svůj dlouhý kašmírový plášť, protože bylo dost chladno. Poté, co zaplatila řidiči, stiskla pod paží kabelku a zhluboka se nadechla. Tohle dokáže. Tohle *musí* dokázat...

Vždyť je to jen večere s jedním z nejdůležitějších sběratelů na světě. A s její bývalým švagrem Carricem a bývalým manželem Finnem. A ti dva jsou taky její šéfové, dva z celkového tria.

Takže o nic nejde.

Jasně. Lhářko. *Jde o tolik...*

„Dobrý večer, madam.“

Beah se usmála na portýra a vstoupila do nádherného hotelu. Plášť se jí rozevřel a ona musela potlačit touhu zkontrolovat se v odrazu dveří, aby se ujistila, že její kobaltově modré koktejlové šaty bez ramínek a s pomáčkaným lemem jsou pro tuto příležitost vhodné.

Věděla, že vypadá dobře; vždycky vypadala dobře. Její šaty byly dokonalou kombinací byznys šik stylu a sexy outfitu na večeri. Je jí třicet, je žena, která může vyzařovat sebevědomí. Má skvělou kariéru a příjemný život.

Ale teď, když stála tváří v tvář nutnosti setkat se opět s Finnem Murphym, změnila se zase v tu až příliš nejistou dívku zoufale toužící po náklonnosti, kterou byla před devíti lety, kdy se s ním seznámila.

To je ale otrava.

Potřebovala minutku na to, aby se dala dohromady, a tak si zašla na toaletu a zahleděla se na své tělové lodičky.

Pak se opřela hlavou o stěnu a zavřela oči.

Tohle dokážeš, Jenkinsonová. Vždyť jde jen o práci.

Protože potřebovala ujištění, vytáhla z kabelky telefon a stiskla jedno speciální číslo. V Bostonu je sice časně odpoledne, ale když bude mít štěstí, její nejlepší přítelkyně ten hovor vezme. Beah zadržela dech a čekala.

Telefon zvonil a zvonil. Už ztrácela naději, když tu...

„Ahoj, Bee.“

Beah se uklidnil srdeční rytmus a začala zase pravidelně dýchat. Keely na ni měla vždycky tento účinek. S tou drobnou a divokou blondýnkou se seznámila přes bratry Murphyovy a okamžitě si padly do oka. A když Beah s Finnem oznámili rozvod, byla to právě Keely, která se vzápětí objevila na jejím prahu s vínem, pizzou, čokoládou a otevřenou náručí.

„*Finn má dva bratry. A ty teď taky někoho potřebuješ,*“ řekla tehdy a najednou byla neodvolatelně v jejím životě. Ačkoli momentálně žily na opačných stranách Atlantiku, byly si blízké jako vždycky.

„Bee? Mluv se mnou, miláčku.“

Beah se napřímila a zadívala na vykládaný strop. „Sedím na záchodě v Claridge’s.“

Keely chvíličku mlčela. „A povíš mi proč?“

Beah se podívala do masivního zrcadla a nakrčila nos. Byla bledá jako duch. „Za chvíli budu mít pracovní večeři s Finnem, Carrickem a Parisem Cummingsem.“

„Aha. Jsi nervózní?“

Spíš... „Jsem spíš vyvedená z míry. Dělán svou práci dobře, Keely, s klienty se scházím v jednom

kuse a s Carrickem a Ronanem mluvím několikrát do týdne. Ale Finn...“

„Co je s Finnem?“ zeptala se Keely trochu pobaveně.

„Finn –“

„Vteřinku, Bee. Moje asistentka se mě potřebuje na něco zeptat.“

To přerušení poskytlo Beah čas na zamyšlení. Zatímco čekala, až se Keely vrátí k telefonu, honily se jí hlavou vzpomínky. Bylo jí jedenadvacet a vydala se z Londýna do New Yorku, celá rozrušená z toho, že bude pracovat a žít v tak velkém městě. S tituly z ekonomie a dějin umění se cítila dost sebejistá, aby požádala o práci v Murphy International, světově proslulém aukčním domě. Během pár dní po přijetí se poznala s úžasným, brilantním a sexy Finnem Murphym.

O pár měsíců později se s ním vrhla po hlavě do manželství, a i když věděla, že si s sebou životem táhne pořádně komplikovanou emocionální zátěž, nedokázala se vzepřít jejich extrémní a prudké sexuální přitažlivost. Byla k Finnovi přitahována jako můra k plameni. I zpětně jí připadalo nevyhnutelné, že spolu nakonec skončili v posteli.

A teď se hrozila toho, že při jejich dnešním setkání po letech by se mohla historie opakovat.

Od rozvodu se oba nenápadně, ale intenzivně, snažili jeden druhému vyhýbat, ačkoli oba stále pracovali pro Murphy International. Jejich úsilí pochopitelně napomáhala skutečnost, že žili na dvou různých kontinentech.

Při několika příležitostech potřebovala Finnův odborný názor na malbu nebo jiný umělecký kus, ale to mu jen poslala detailní fotografie. A pokud to nestačilo, sešel se s klientem on sám.

Kličkování dovedli na úroveň skutečného umění.

„Podívej se, já si uvědomuju, že nemůžeš být nervózní z pracovní schůzky,“ poznamenala Keely, když

se vrátila k telefonu. „Jsi vedoucí klientské pobočky, sháníš bohaté sběratele i kupce, radíš jim se sbírkami, co by měli koupit, čeho se zbavit. Jsi chytrá, je s tebou zábava, a ještě navíc jsi krásná.“ Přesně tohle je důvod, proč každá žena potřebuje nejlepší kamarádku, někoho, kdo ji podrží, když se začíná rozpadat. „Musíš pamatovat na to, jak daleko ses dostala, co jsi dokázala, Bee.“

Bee zavřela oči a nechala svou přítelkyni mluvit.

„Odešla jsi z manželství a brzy poté ses přestěhovala zpět do Londýna. Začala jsi tam na pobočce Murphy's a mohla ses upracovat, abys vyšplhala po žebříčku a stala se jednou z nejmocnějších osob v té organizaci. Murphy's můžou oblíznout všech deset, že tě mají, Bee. Proto ti taky platí horentní plat. Vědí, že tvoji klienti jsou ti věrní, a kdybys odešla, odešli by s tebou. Ztraceně, vždyť by sis klidně mohla okamžitě otevřít svou vlastní konzultační společnost! Seznam bohatých klientů bys měla dlouhý jako svou ruku.“

Jo, pokud jde o tohle...

„To mi vlastně připomíná něco, co jsem ti chtěla říct,“ řekla Beah a požádala Keely, aby se přepnula na FaceTime. Když se na displeji objevila Keelyina tvář, nekontrolovatelně se usmála. „Tak tady jsi...“

Keely mávla rukou a oči jí svítily zvědavostí. „Copak jsi mi chtěla říct? Seznámila ses s někým?“

Beah obrátila oči ke stropu. „Nemám na randění čas.“

„Ne, ty si ho neuděláš, protože používáš svou práci jako štít. Myslíš si, že když budeš pořád jen pracovat, nebudeš mít čas k nikomu nic cítit.“

No dobře, tohle bylo až příliš blízko pravdě. Ale nad tím teď přemýšlet nechtěla. „Chceš to slyšet, nebo ne?“

Keely se na ni vědoucně pousmála. „Jasně, jen do toho. Ale později se k tomu vrátíme.“

To se ještě uvidí.

„Michael Summers. Slyšela jsi o něm něco?“ Když Keely jen potřásla hlavou, Beah pokračovala. „Je to známý umělecký poradce, konzultant a obchodník s uměním. Patří ke špičkám v oboru. Má celá desetiletí zkušeností, je prostě něco jako guru...“ Beah kroutila svým vintage prstýnkem s kytičkami kolem prstu. „Chce jít do důchodu a hledá někoho, kdo by po něm převzal jeho agendu a klienty.“

„Tebe?“

„Oslovil mě,“ přikývla Beah. „Je to mimořádná příležitost, Keels. On je hotová legenda a pro mě je neskutečná čest, že by o mě stál. Ale...“

„Ale znamenalo by to, že bys musela odejít z Murphy’s.“ Keely si poklepala prstem o tvář. „Mohla bys s nimi pořád spolupracovat, nebo by se z tebe stala persona non grata?“

Beah pocítila paniku. Murphy’s bylo jediné místo, kde kdy pracovala. Odsunula ale svůj strach stranou; věděla, že se zkrátka jen bojí neznámého. Změna není nikdy snadná a ona se nikdy neupsala krvi, že u Murphy’s zůstane až do smrti. Má právo se posunout.

„Byli by hloupi, kdyby mě od sebe odřízli, protože mnoho Michaelových klientů nakupuje právě od Murphy International. Podřezali by si větev sami pod sebou, ale to by stejně neudělali.“

„Předpokládám, že i jiní zaměstnanci od Murphy’s odcházejí a že mají další lidi, třebaže ne tak dobré, kteří dělají to, co ty.“

„Jasně. Sama bych to nikdy nemohla zvládnout.“

„A přesto to vždycky přežili,“ uzavřela. „Takže mi připadá, že o sobě neuvažuješ jako o zaměstnankyni Murphy’s, ale jako o manželce jednoho z nich.“

„Bývalé manželce,“ opravila ji Beah a znovu ucítila povědomé bodnutí v hrudníku. Milovala tu dobu, kdy mohla Finnovo příjmení přidávat ke svému. Beah Jenkinsonová-Murphyová znělo... dokonale.

„Kdybys pracovala pro nějakou jinou společnost, váhala bys?“ tlačila na ni Keely přímočaře jako vždycky.

„Asi ne. Je to mimořádná příležitost. A je taky mimořádně zavazující. Pokud tu práci přijmu, budu se s tebou moci domluvit na večeri tak jednou za pět let. Můj život by se úplně změnil.“

„Hm... zajímavé.“

Beah věděla, že když Keely použije slovo *zajímavé* tímto tónem, napadá ji toho k tématu opravdu hodně. Beah se podívala na hodinky a protáhla obličej. „Shrň svoje úvahy do dvou vět, Keels, jinak přijdu pozdě.“

„Proč jsi po té Michaelově nabídce neskočila rovnou, Beah, když je tak úžasná? Mám podezření, že prostě dovoluješ, aby ti osobní pocity vůči tvému bývalému muži a jeho rodině zatemňovaly úsudek. A to je divné, protože v jednom kuse tvrdíš, že ses přes Finna Murphyho už přenesla.“

A to taky je pravda. Po devíti letech? Musí to být pravda!

„A dál, kromě prestiže, která by vyplývala z toho, že budeš pracovat pro někoho jako je Michael Summers, tě ta nabídka určitě taky zajímá proto, že budeš muset pracovat jako divá. Nebudeš muset chodit na schůzky, přemýšlet, cítit. Bude to další výmluva, abys nemusela skutečně žít.“

Zase tohle? Beah Keely milovala, ale její nejlepší přítelkyně byla až příliš tvrdohlavá a přesvědčená o své jediné pravdě. Někdy byl nejlepší obranou útok. „A co ty? Ty snad chodíš na rande?“

Keely neuhnula ani o centimetr. „Mluvíme o tobě, ne o mně.“ Pak si odkašlala a Beah tušila, že její další slova by ji mohla zasáhnout. Keely neuhýbala ranám, ale taky to svým přátelům nijak neulehčovala.

„I když nejsem ráda, že jste s Finnem tím rozvozem tolik utrpěli, byl asi v mnohém pro tebe dobrý,

Bee. Naučila ses stát na vlastních nohou, dokážeš říct, co chceš, dokážeš jít za svým. Mám někdy pocit, že jsi teď skoro příliš nezávislá.“

„Je to vůbec možné?“

„Řeknu to asi takhle... Mám strach, že od sebe odstrkuješ lidi. Že nikomu nedovolíš, aby se ti přiblížil.“

Protože přesně tohle jí dělal Finn.

„Jsem si blízka s tebou,“ namítla Beah.

„Většinou proto, že na tebe tlačím, vyzvídám a pořád tluču na ty dveře, když mi je zavřeš před nosem,“ odpovíděla Keely s odfrknutím.

A Beah se s ní nemohla přít. V těch minulých devíti letech byla Keely její Severkou, kompasem, skálou, pevným bodem. Nepotřebovala vědět nic víc než to, že za ní Keely stojí. „Mám tebe, Keels.“

„Ale i když jsem úchvatná,“ odpovíděla Keely ironicky, „nemám silné paže, hluboký hlas a další věci, které mají muži. Potřebuješ lásku, Jenkinsonová. A pánbůh ví, že potřebuješ sex. Kdy jsi byla naposledy na rande? Neříkej mi, prosím tě, že poslední člověk, se kterým jsi měla sex, byl Finn Murphy,“ dodala zděšeně.

Beah potřásla hlavou. Od rozvodu měla sex. Ne často a ne moc skvělý, ale přece jen. Pak se podívala na hodinky a zavřela oči. Jestli si nepospíší, přijde pozdě. A ona nikdy pozdě nechodila.

Vstala, přihladila si sukni a strčila si kabelku pod paži. Byla to skvělá výmluva pro ukončení téhle frustrující konverzace. „Musím jít, Keels. Pan Cummings nesnáší nedochvilnost a na moje šéfy bych tím taky neudělala moc dobrý dojem.“

„Asi bych měla vědět, kdo to je ten Paris, ale nevím to,“ podotkla Keely podrážděně.

„Sběratel, sedí na starých penězích. A je to developer. Nerudný a uzavřený,“ řekla Beah a mířila ke dveřím. Paris Cummings byl sběratel, kterého

se snažila kontaktovat léta. Na tuhle večeri prostě musí jít a musí se postarat, aby ho dostala na jejich stranu.

A to znamená, že bude muset sedět u stejného stolu jako její bývalý manžel a bude muset předstírat, že nestrávili většinu posledních téměř deseti let tím, že se jeden druhému vyhýbali.

Beah poslala Keely vzdušný polibek a nacpala si telefon do kabelky. Pak se na sebe usmála do zrcadla. Už není dávno ta impulzivní holka, která se týden po seznámení s Finnem Murphym nastěhovala do jeho luxusního apartmá a tři měsíce poté si ho vzala.

Je úspěšná. Je sebevědomá. Má vše pod kontrolou...

U dveří proslulé restaurace se usmála na vrchního a ráda se zbavila svého pláště. Potlačila potřebu zkontrolovat, jestli jí z drdolu neunikla žádná rezavá kadeř, a rozhlédla se po nádherné vyzdobené jídelně, přičemž se očima okamžitě zabodla do místa, kde stál nejlepší stůl.

Finn, jako by snad její pohled ucítil, trhl špinavě blond hlavou a jejich oči se setkaly.

Beah měla pocit, že jí nohy přimrzly k podlaze, nemohla se pohnout a nebyla schopna odtrhnout oči z jeho mužné a pohledné tváře. Na očích měl brýle s kovovou obroučkou a tvářil se stejně vážně jako obvykle. Čelist mu pokrýval několikadenní porost, vlasy měl o něco delší, než by měl podnikatel mít, ramena měl široká a vypadal ve svém na míru šitém obleku s košilí bez kravaty skvěle.

Finn vstal a propaloval ji svýma světle zelenýma očima jako laserovým paprskem. Takhle se na ni díval, když se milovali, když se do ní chystal vklouznout. Jako by byla puzzle, kterému nerozuměl, ale které toužil doplnit posledním dílkem...

„Paní Jenkinsonová? Madam?“

Beah slyšela své jméno odněkud z dálky. Odtrhla

oči od Finna a podívala se do znepokojené tváře vrchního.

„Madam, očekávají vás pánové z Murhpy International. Jsem si jist, že se na vás už těší,“ řekl a pokynul jí ke stolu.

Beah se přiměla přejít místnost a udržet na tváři klidný výraz. Mohla by vrchnímu garantovat, že Finn Murphy se na ni určitě netěší.

Stejně jako se ona netěší na něj.

O patnáct minut dřív...

Je to jen další večere s dalším klientem v noblesní restauraci. I když se zrovna v této části své práce nijak nevyžíval, absolvoval už takových setkání víc než dost.

Není žádný důvod k nervozitě.

Finn Murphy zvedl ruku, aby si uvolnil kravatu, a tiše zaklel, když si uvědomil, že ji nemá. Není nervózní. Možná je ve stresu, ale ne nervózní. On a jeho bratři byli v poslední fázi příprav velké aukce, jedné z největších za poslední dekádu. A na něm bylo zajistit, aby se všechny kusy prodaly: malby starých mistrů, impresionistů a kubistů, negativy Ansel Adamse a taky jedna z nejvýznačnějších sbírek nefritu na světě. Každý z přibližně osmi set kusů musel být prověřen, oceněn, katalogizován.

Ale když se cítil klidný před bungee jumpingem i na free ridingu, není důvod cítit se neklidný před příchodem jednoho z nejvýznačnějších sběratelů umění na světě.

A před příchodem jeho ženy.

Bývalé ženy, zatraceně!

Finn zvedl sklenici s vodou, znovu ji odložil, pak si vzal sklenici s červeným vínem a zvedl ji ke rtům. Nechtěl se podívat na svého staršího bratra. Ještě ne. Carrick by mohl prohlédnout jeho bezstarostnou masku a všimnout si toho chaosu pod ní.

Nechtěl mluvit o tom, co pro něj znamená, že Beah znovu uvidí, i když jde jen o pracovní večeři. A že je z toho nerv- trochu na jehlách. Kdysi si byli tak blízcí, jak si jen mohou dva lidé být. Teď jsou z nich známí, kolegové.

„Zhluboka dýchej, Finne.“ Finn se podíval na Carricka a přimhouřil oči. Jeho bratr vypadal klidný a sebevědomý, ale v očích mu svítilo pobavení. „Proč se chováš jako kočka na rozpálené plechové střeše?“ zeptal se ho Carrick a hýčkal v dlani sklenku s whisky.

„Jsem v pohodě,“ odpověděl Finn skrze sevřené zuby. „Víš, že nemám tyhle klientské večeře rád. Nejsem dobrý v bezobsažném žvanění.“

To byla pravda. Carrick a Ronan byli schopni nezávazně konverzovat, ale on ne. Byl příliš věcný, příliš přímočarý. Jeho neomalenost byla v Murphy International pověstná. To byl důvod, proč raději pracoval sám. Proč raději zabořil hlavu do textů a obrazů. Šlo mu to lépe s uměleckými objekty než s lidmi. Umělecké objekty neodmlouvají, ksakru!

Byl mozkiem Murphy International. To se nedalo popřít.

Carrick se na něj bez pohnutí díval. „Jsi tady, protože se s tebou Cummings chtěl sejít. Mám dojem, že je tvůj velký fanoušek.“

Finn si odfrkl. „Fanoušek? Děláš, jako bych byl frontman chlapecké kapely.“

„Udělal na něj dojem, že v tom případě s D'Arcym jsi neuhnul, ačkoli všichni odborníci byli proti tobě.“

Znovu tohle? Vždyť to je celá léta. Když byl těsně po škole a jeho PhD diplom z dějin umění byl stále ještě mokřý, publikoval práci, kde naznačil, že malba *Noční zloděj* od oslavovaného francouzského malíře, je spíš dílem jednoho z jeho žáků. Že obraz nemaloval samotný mistr.